

הסיפור שלי

סיפור מעורך השראה
לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה
וילדיהם: יהושע וזוגתו דינה גוטמן, שירה,
אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיזי אייזנברג

חינוך מושלם מר צבי אלדרוטי

בשנת תשי"ט (1959), כשנה לאחר שעברנו לגור בעיירת הפיתוח מגדל העמק - בה שימשתי כמזכיר המועצה המקומית - התמודדתי מטעם מפלגת מפא"י לראשות המועצה ונבחרתי ברוב גדול. הייתי אז בסך הכל בן עשרים וחמש, וכיהנתי כראש המועצה במשך שמונה עשרה שנה, לאורך ארבע קדנציות. באותן שנות בראשית, המצב ביישוב היה קשה מאוד. היישוב הוקם שש שנים קודם לכן, בשנת תשי"ג (1953) במסגרת הקמת ערי פיתוח בישראל שנועדו בראש ובראשונה לקליטת עלייה. במגדל העמק התיישבו עולים משלושים ושתיים מדינות שונות, ולא הייתה מספיק תעסוקה מסודרת לכולם. באותן שנים עיקר המאמצים הופנו לפיתוח החינוך והתעסוקה.

בשנת תשכ"ד (1964) הגיע למגדל העמק אברך צעיר בשם הרב יצחק דוד גרוסמן, ונוצר בינינו קשר קרוב מאוד. בהמשך נבחר הרב גרוסמן לכהן כרבה האשכנזי של מגדל העמק, והקים את מוסדות מגדל אור שבהם מתחנכים אלפי ילדים ובני נוער, רבים מהם ממשפחות מצוקה ברחבי הארץ. זכיתי לסייע לרב גרוסמן בצעדים הראשונים של הקמת מגדל אור.

בחודש סיון תשל"ד (1974), ביקש ממני הרב להצטרף אליו לנסיעה לארצות הברית, כדי לפגוש תורמים מקרב הקהילה היהודית שם שסייעו בהחזקת מוסדות מגדל אור. לאותה נסיעה הצטרפה גם רעייתי זהבה, שהייתה מנהלת בית ספר במגדל העמק.

כשהגענו לארצות הברית התקשר הרב גרוסמן לרב גרונר, ממזכיריו של הרבי, ואמר לו שהוא נמצא כאן עם צבי אלדרוטי, ראש המועצה המקומית מגדל העמק, ורעייתו, וביקש שהרבי יקבל אותנו לשיחה. בסופו של דבר נקבעה לנו פגישה עם הרבי ביום ראשון, בשעה אחת בלילה. כשהגענו לחצר הרבי, המקום המה אדם, בעיקר צעירים, למרות השעה המאוחרת. נכנסנו

שלושתנו לחדרו של הרבי, והתיישבנו מולו, והרבי שאל באיזו שפה נרצה לדבר - עברית, אנגלית או יידיש. מכיוון שאני דובר יידיש, העדפתי את האפשרות הזו. אני זוכר כיצד הסתכל עלינו הרבי בעיניו החודרות; הוא היה אישיות מאוד מרשימה.

בהתחלה הרבי דיבר איתי, ואמר ששמע על פעולותיי בעיר מגדל העמק בתחום קליטת העלייה. סיפרתי לרבי על היישוב ועל ההרכב המגוון של האוכלוסייה, על הקשיים הגדולים שאתם התמודדנו עד אז ועל ההתפתחות שחלה בתחום התעשייתי והחינוכי. ניכר היה שהרבי מצוי היטב בנושא, והבין בדיוק את האתגרים המיוחדים שעמם מתמודדות ערי הפיתוח בישראל.

השיחה נסובה גם על הספקת שירותי דת לעולים, והרבי ציין ששמע שבנתיבי מבני קבע עבור בתי כנסת בעיר, ולא אפשרתי שיישארו בצריפים ומבנים ארעיים. הוא אמר שהוא מאוד מעריך את העובדה הזאת, והוסיף שההערכה היא לא רק בהיבט הדתי, אלא גם מההיבט של קליטת העלייה. הוא הסביר שבתי הכנסת הם המקום

«

ילדים יש לנו, והיא ענתה שיש לנו ארבעה ילדים, שלושה בנים ובת. הייתה ברשותה תמונה של הבת, שהייתה אז תינוקת, כשברקע נראים שבת דולקים. אשתי הוציאה את התמונה והראתה אותה לרבי, והוא מיד הבחין בנרות והעיר שהתמונה צולמה אחרי כניסת השבת. הרבי מיד הוציא מטבע של רבע דולר ומסר אותו לרעייתי עבור הבת, ואמר לה שכאשר הילדה תגדל קצת, תחנך אותה להדליק נרות שבת בכל יום שישי.

הפגישה כולה ארכה כארבעים דקות, ולמרות שבמהלכה צלצל כמה פעמים הזמזם שסימן שיש עוד אנשים המחכים להיכנס, ושעלינו לסיים, הרבי לא קטע את הפגישה באמצע, אלא המשיך לשוחח אתנו ואמר "שיחכו". כשיצאנו הקיפו אותנו קבוצה גדולה של בחורים שבאו מצוידים במכשיר הקלטה, וביקשו לשמוע מה בדיוק אמר לנו הרבי. גם בהמשך המסע, שלנו ברחבי ארה"ב כשהגענו לריכוזים יהודיים שונים, חיכו לנו נציגים מטעם חב"ד שביקשו גם הם לשמוע מה אמר הרבי.

הפגישה עם הרבי הייתה עבורנו חוויה ענקית ובלתי רגילה; זוהי נקודת ציון מיוחדת בחיינו, המלווה אותנו כל השנים מאז.

מר צבי אלדרוטי שימש במשך שמונה עשרה שנה ראש המועצה המקומית מגדל העמק, ומילא שורה ארוכה של תפקידים ניהוליים וציבוריים. הוא רואיין ב'בחודש חשוון, שבשנת תשע"ג.

הנכון ביותר לקליטת עלייה, מכיוון שבת הכנסת מסייע לחזק את הקליטה החברתית של העולים. "כשאדם מגיע לבית הכנסת", אמר הרבי, "הוא כבר 'מרגיש בבית' כיהודי. אחר כך הוא הוא מכיר חברים חדשים, מתפתחים קשרי ידידות, אחד מזמין את השני לביתו לכוס תה וככה נוצרים חיבורים בין אנשים". הרבי אמר שבת הכנסת נותנים תמיכה גדולה לקליטת העלייה במגדל העמק, וראוי שבעוד מקומות בארץ ילמדו מאתנו.

בהמשך השיחה פנה הרבי לאשתי, ואמר לה, "אני יודע שאת מחנכת ומנהלת בית ספר, ואני שמעתי על פועלך ועל פרסי החינוך שזכיתם בהם". הרבי אמר לה שהוא מעריך את ההשקעה ואת כל העבודה החינוכית שהיא עושה במגדל העמק, והדגיש שהחינוך זה הבסיס של היהדות, ולכן החינוך חייב להיות יסודי ומסודר, ודורש השקעה מרובה.

בהמשך הרבי אמר לאשתי שהוא רוצה להעלות הצעה, שיעשו ניסיון להפריד בין בנים לבנות במערכת החינוך. הרבי הזכיר את מערכת החינוך באנגליה כתקדים להפרדה בין בנים לבנות במוסדות החינוך. באנגליה מונהגת הפרדה שכזו מזה שנים רבות, והעניין מצליח מאוד ומתבטא בציונים גבוהים יותר אצל התלמידים והתלמידות. מדהים היה לראות עד כמה הרבי מצוי בהוויות העולם, כשהוא נתן דוגמה להמחשת הצורך בהפרדה בבתי ספר: "אם יושבים בכיתה ילדים וילדות יחד, ולפני הבן יושבת בת עם צמות. והבן מושך בצמות שלה - האם אפשר ללמוד כך? ברור שכך לא ניתן לחנך באופן רציני. והדבר קשה במיוחד בגילאים היותר מבוגרים".

אשתי ענתה שלדעתה אי אפשר יהיה ליישם הפרדה בין בנים לבנות, משום שצעד כזה מהווה רפורמה גדולה מאוד ומהפכה של ממש, ומחייב הסכמה של משרד החינוך, וספק רב אם היו מסכימים לכך, לא הדתיים ולא החילונים. בתגובה, הציע הרבי שינסו לעשות את זה רק בבתי הספר הממלכתיים הלא דתיים. "את הדתיים לא תצליחו לשכנע, כי שם זה עניין פוליטי", אמר הרבי בחיוך. הוא גם הציע לעשות מעין פיילוט ניסיוני בצורה מסודרת ומקצועית עם קבוצת ביקורת, לעשות מעקב לאורך כמה שנים כדי לבחון את ההישגים של התלמידים, וכך להוכיח שההפרדה תורמת לשיפור ההישגים.

לקראת סוף הפגישה שאל הרבי את רעייתי כמה

לזכות הורינו היקרים הרב יעקב ומרת בתיה שיחיו מינסקי הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

◀ תשמ"ד (1983) — בהתוועדות של שבת, דיבר הרבי אודות שמונים ושלוש מהדורות חדשות של ספר התניא שהודפסו בברזיל. הרבי ציין גם עוד כמה מהדורות של ספר התניא שהודפסו באותה עת, ביניהן מהדורה שהודפסה עם כוחות צבא ארה"ב המוצבים באי גרנדה. הרבי סיכם ואמר כי ההדפסות הללו צריכות לשמש תמריץ לאחרים, לדאוג להדפיס את ספר התניא בכל עיר ועיירה שבה מתגוררים יהודים.¹ ג' בשבט

1 התוועדות תשמ"ד, חלק ב, עמ' 812

ההקדשות שלכם

מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים

ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל

כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

פריקט של

JEWISH EDUCATIONAL MEDIA

sipursheli@jemedi.org | myencounterblog.com | 03-9608018

784 Eastern Parkway | Suite 403 | Brooklyn, NY 11213

© כל הזכויות שמורות 2015